

Valgoplæg til repræsentantskabsvalg 2026, Morten Boye Petersen

Jeg stiller op for at styrke overlægeforeningens repræsentantskab og herigennem tale overlægernes sag.

Repræsentantskabet er et vigtigt bindeled imellem overlægeforeningen og de enkelte overlæger.

Ingen kan være i tvivl om at det danske sundhedsvæsen 2026 fortsat er under pres af politiske og patient ønsker og behov, begrænsede budgetter, demografi, politiske løfter, generationsskifter og meget mere.

Overlægerne er væsentlige for den daglige funktion af de enkelte sygehusafdelinger. Men herved kan overlægerne også blive relativt isoleret i de enkelte afdelinger. Uden større muligheder for viden om hvad der sker på andre afdelinger, og uden mulighed for at påvirke sundhedspolitikken lokalt, regionalt eller på landsplan. Repræsentantskabet har en vigtig funktion som netværk ved at indsamle oplysninger fra de enkelte afdelingers overlæger. Ved bedst mulige kendskab til udfordringer og mulige løsninger lokalt på de enkelte sygehuse og mere generelt, kan vi bedst mulig påvirke beslutninger og politik, for at opnå det bedst mulige sundhedssystem for patienter, personale og overlægerne.

Den nye overenskomst indeholder flere gode momenter. Det er væsentligt at vi nu har forhandlet sammen og i enighed med yngre læger. Ligeledes er det væsentligt at overlæger nu også kan udtrykke meninger på B-side i med udvalg, og ikke for de meninge overlæger længere skal stille op på chef holdet på A siden.

Men overenskomsten har desværre også betydelige problemer i det daglige liv. Der står ret og pligt til mindst 10 dages efteruddannelse. Men det er ikke noget alle overlæger oplever. For det første er der ikke budgetter til relevante kursus og kongres deltagelser. For det andet er bemanningen i mange afdelinger så udtyndet at der reelt ikke er mulighed for at indpasse 10 uddannelsesdage for alle overlæger i arbejdsplanerne, hvis udredningsret, behandlingsgaranti m.m. skal opfyldes.

For yderligere at reducere overlægernes interesse i efteruddannelse skal afregning ske i TUR systemet, der trods forsøg på forbedringer, forsat kræver betydelig kendskab og tålmodighed for at få sine udgifter refunderet.

På samme måde oplever en del overlæger i region hovedstaden at senior ordninger ikke bare er en rettighed.

Man har efter overenskomsten ret til at forhandle med sin ledelse om senior ordning. Men når afdelingsledelserne med forskellige undskyldninger og navnlig henvisning til speciallæge loft afviser, forsvinder mange overlægers tiltro til overenskomsten. Fremtidige overenskomster må, som det offentlige arbejdsmarked er i dag, være med langt skarpere juridisk gyldige sikre rettigheder.

Der er, når der ellers ikke er problemer med udførende entreprenører, langsomt fremgang i byggeriet af de nye supersygehuse. Desværre syntes det kommende arbejdsmiljø for overlæger og øvrige personale ikke alle steder at have været højeste prioriteret ved planlægning af byggerierne. I Aalborg hvor man nyligt har taget nyt sygehus i brug oplever man problemer for personale og patienter. Udfordringer for personalet, udfordringer for patientsikkerhed. Ligeledes vil der nogle steder slet ikke blive plads til de behandlinger der gives nu, hvilket hurtigt kan medføre udetjenester for mange af overlægerne. Hvis overlægernes tid kan anvendes fornuftigt og til gavn for patienterne, er der som sådan ikke noget i vejen med udetjeneste. Men det skal ske med rimelig honorering, under ordentlige lægefaglige forhold og så det er attraktivt for dem der varetager tjenesten. Og overlægerne skal ikke spilde deres arbejdstid på landevejene.